

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput XX

urn:nbn:de:bsz:31-97032

deantur. In interaneis illorum, neicio quid turbinatum est, quod cordis vel hepatis naturam habere dixeris, sed protinus diffluit & dissolvitur. Oleæ sunt amantissimi. Nam si ramus in mare, in quo sunt, demissus & detentus fuerit, haud pauci circa ramos impliciti capiuntur. Ficus ad mare natis fixi, fructumque mandentes, deprehenduntur interdum. Locustis etiam mirifice delectantur, cujus rei testimonium apud Petrum Berchorium luculentissimum invenitur. *Audrvi*, inquit, narrari, quod piscatores in mari Provincia, in littore super carbones locustas decoqui posuerant, & cum circa ignem dormirent, ecce unus Polypus odore locustæ tractus, de mari exit, & ad ignem veniens, ac cum pede locustam accipere volens, sed calorem ignis timens, ad mare rediit, & quandam tunicam quam loco caputii habet super capus, aqua implens toties eundo & redeundo, super ignem projecit, ut ipsum extingueret, & sic locustam accipiens secum ad mare devulisset, nisi unus de piscatoribus, qui hoc videbat, ipsum accepisset, & loco locustæ super carbones comedendum posuisset.

C A P U T XX.

D E P E D I C U L O
& P U L I C E.

Pediculos quidam ex carne gigni existimant, & sanguine nonnulli. At falsum utrumque. Nam primo in cute capitis nasci, in secunda & tertia helicæ specie abundare scimus; cum tamen & ibi minima sit carnis portio, & hic maxime consumantur. Deinde in febribus putridis, nullus illorum proventus est, & orta principiis suis attestantur. Has non attestari sanguini, coloris ostendit ratio. A materia igitur putrida calida & humida, quæ in cute redundat, orti quibusdam videtur, in locis distationi non patentibus. Deferere mortuos experientia docuit, vel quia defuncti extincto calore refrigeratur sanguis; vel quia frigidus mor-

mortuus est, si frigus fugiunt. *Nolanus problem.* 225. Qui ficibus frequenter vescuntur, tentari putantur iisdem. Causam in illarum succo ponit *Nolanus*. Hic enim in venis adactus concaléficit sanguinem, atque humidum despumescentemque efficit, qui quia natura sua ad cutem tendit, subque illa retentus putrescit, in pediculos vertitur. Certe ficus comestantes tubercula & verrucas in cute oriri sentiunt. *Tulex* animal exile est, aurea tamen ab artifice Africano revinctum catena fuisse, & saluisse tradit *Scaliger Ex* 59. & 326. Frequentissime partem illam, qua subest inguinibus, lancinat. Quarta die tumor crescere incipit, ad justam cum pervenerit magnitudinem pisum superat, & scater lendinibus. Radice *Anchuse* necantur: quin salvia contusa & oleo ac aceto permista, contra eosdem illinitur. Optimum bombicinum. In hoc enim, lecto si imposueris, congregari dicuntur. *Franciscus Georgius Venetus* Minovitonus, acrius in lino infestare scribit, quam lana. Causam addit, quia ex eodem fonte Aquilonari prodeunt. Vtrumque enim Arietinum est & Martium. At *Aldrovandus* fieri existimat, quoniam linum quam lana corpori vicinior est. Vnde in plicis camisiarum reperiuntur esurientes, in femoralium saturi, ubi & ova deponunt.

CAPUT XXI.

DE SCARABEO
& SEPIA.

IN Thraciæ Chalcida, quæ proxima Olyntho, paulo major area est, *Cantharoletron* dicitur. In eum ubi aliquod pervenerit animal, ab horrefcentia discedit, incolome tamen, solus scarabeus, locum circum ambiens, fame denique emoritur. *Arist. in admirandis*. Inter scarabeos, femina non nascitur, sed eam, cum rotundam ex bubulo stercore effuxit figuram, vultu convolvit averso, femine emissio gignit. *Clemens Alex. l. 5. Strom.* Carabos tamen per coitum